

פרוטוקול מס' 257

מישיבה ועדת הכספים
יום ב', י' באייר תשל"ה - 21.4.75, שעה 10.00

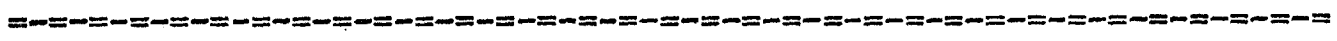
נכחו:

חברי הוועדה:
י. קרגמן - היו"ר
ש. אולין
י. בדר
י. בן-מאיר
י. גולן
ב.צ. חלפון
א. מלמד
י. פלומין
ה. קורפו
א. רונן
מ. שחל
צ. גרשוני

מוזמנים:
פרופ' א. ידין - משרד המשפטים
א. אגמון - מנכ"ל משרד האוצר
י. סלמן - משרד האוצר
ה. שטסל - משרד האוצר
א. קסוטו - משרד האוצר
י. פרי - משרד האוצר
ת. הקר - משרד האוצר

מזכיר הוועדה: א. קירשנר
רשמה: צ. ספרן

סדר היום: חוק החברות הממשלתיות, תשל"ה-1975.

- 1413 -

(נתקבל ביום 28.4.75)

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. קרגמן:

חוק החברות הממשלתיות, חשל"ה-1975

סעיף 5:

סוכם שניתן לממשלה אפשרות להביא
הצעה חיקון, שאולי תאחד את כולנו. ההצעה לפנינו.

למה ההשקעה הראשונה בלי אישור הוועדה?
י. בדר:

הוסכם שאין אישור של הוועדה להקמת
חברה ממשלתית.
י. סלמן:

הוועדה רצתה ששר האוצר יביא לידיעתה
הקמת חברה ממשלתית, אבל אנחנו מציעים
שהשקעה נוספת של הממשלה בהון החברה טעונה אישור הוועדה.

א. אגמון:

צריכה להיות עקביות בעניין: אם רוב
חברי הוועדה מאוחדים בדעה שלפחות
בהשקעות סובסטיביות - ואפשר ללכת בעניין זה לפי חוק נכסי המדינה -
צריך את אישור הוועדה, צריכה הוועדה להיות בתמונה גם בשלב הקמת החברה
ולכן הדבר לא רק צריך לבוא לידיעתה אלא גם לאישורה.

י. פלומין:

אינני מבין מדוע השקעה ראשונה אינה
טעונה אישור הוועדה והשקעה נוספת
כן טעונה אישור הוועדה. הממשלה אינה רוצה להיות מוגבלת בעצם הקמת חברה
ממשלתית, אולם לגבי כספים היא מוגבלת בדרכים שונות - הן על ידי הכנסת
וועדת הכספים של הכנסת. אחמול הסכים אגמון שהשקעה להקמת חברה טעונה
אישור הוועדה, משום שהדבר מאפשר פיקוח על הקמת החברה. אם למשל לא תאשר
הוועדה את הכסף להקמת החברה, לא תוכל לקום חברה ממשלתית על אף החלטת
הממשלה להקים את החברה.

י. בדר:

לגבי השקעות נוספות קצרה בינתיים:
חברה צי"ם, למשל, איננה חברה ממשלתית כיום ולפי המצב הקיים יכולה הממשלה
לעשות השקעות בצי"ם ללא שום הגבלה. לעומת זאת לגבי השקעה בחברה ממשלתית
דרוש אישור מיוחד של הוועדה. את זאת אינני מבין. נוסף לכך: אין זה נכון
שלגבי השקעות נוספות לא יהיה פיקוח פרלמנטרי, כי אם הממשלה מוציאה אפילו
עשרת אלפים לירות לקניית מניות נוספות בחברה ממשלתית בבורסה, הרי שהוצאה
זו מוכרחה להופיע באיזו שהיא החלטה: או בשימוש בבורסה, ואז יש הודעה,
או בשימוש בחקציבים מיוחדים, שאז דרוש אישור, או אפילו בחקציב. נראה לי
שההצעה הזאת הופכת את העניין על פיו.

היו"ר י. קרגמן:

הצעתי הקודמת הייתה הטובה ביותר:
"החליטה הממשלה על הקמת חברה ממשלתית,
יביא שר האוצר את ההחלטה לידיעת הוועדה." אחר כך: "כל השקעה של הממשלה
בהון של חברה ממשלתית טעונה אישור הוועדה, אלא אם ההשקעה פורטה בחוק
החקציב".

א. רונן:

הון זה רק מניות, ואגרות זה לא מניות,
בעוד שאחה מחוון גם למניות וגם לאגרות

ח.ב.

א. אגמון:

אני חוזר להצעה שהצעתי אחמול: "החליטה
הממשלה על הקמת חברה ממשלתית, יביא
שר האוצר את ההחלטה לאישור הוועדה, חוץ ציון מקורות המימון להשקעות
בחברה". כשמקיימים חברה ממשלתית, מביאים את ההחלטה לוועדת הכספים עם כל
תוכניה הון שיושקע בחברה ומבקשים את אישור הוועדה להקמת החברה. אם אישור
הוועדה את הקמת החברה, צריכה החברה לפעול ובחקציב המדינה יהיה לכך ביטוי.
לא צריך לסבך את החוק עד כדי כך, שחברה שהוקמה באישור הוועדה ורוצה להשיג
הון חוזר נוסף או לרכוש מניות בבורסה, חצטרך לבוא כל פעם לוועדת הכספים.
אני חוזר ואומר: אין השקעה של הממשלה בחברה ממשלתית אלא מן החקציב.

"חוץ ציון מקורות המימון": אם יוחלט
להקים חברה ממשלתית, שהיא חברה מעורבת, נביא את תוכניה המימון של הקמת
החברה - כמה תשקיע הממשלה, מהיכן תשקיע, כמה תשותפים ישקיעו ועוד. כאשר
החברה פועלת היא מגייסת את ההון שלה כמו כל חברה. אם הממשלה שותפת והיא
צריכה להשקיע בהון החברה, היא משקיעה באמצעות החקציב. אי אפשר לבוא כל
יום לוועדת הכספים.

זה שפיק בהחלט.

י. בדר:

בסעיף 5(ב) במקום "לידיעת הוועדה"
אני מציע שיבוא "לאישור הוועדה".

א. אגמון:

האם הכוונה גם לאישור השקעות הלאה?

י. גולן:

מה זה אישור השקעות הלאה? הממשלה
איננה משקיעה אלא באמצעות החקציב.

א. אגמון:

האם האוצר מסכים שכל שימוש ברזרבה
יהיה באישור הוועדה? אי אפשר לנחק

י. פלומין:

אח הבעיה מהקשרה. אנחנו לא חיים בתנאי מעבדה ואנחנו יודעים מה קורה
במציאות.

אי אפשר להוציא כסף מן הרזרבה
הכללית אלא אם זה מובא לידיעת הוועדה
ואף כתוב חוץ כמה זמן אפשר להוציא את הכסף.

א. אגמון:

עשרים ואחד יום.

א. מלמד:

הנוסח שאני מציע: "החליטה הממשלה
להקים חברה ממשלתית, יביא שר האוצר
לוועדת הכספים לאישור את ההחלטה על הקמת החברה וההשקעה".

היו"ר י. קרגמן:

קיים ענין נוסף - השקעה נוספת של

הממשלה בהון החברה.

לדעתך כלולות בהון מציות, אגרות חוב
והלוואות, אבל זה לא כך.

א. רונן:

בסעיף הראשון אני מדבר על כל השקעה,
על כל המקורות. בסעיף השני אני מדבר

היו"ר י. קרגמן:

רק על הון.

לחברה ממשלתית יכול להיות הון של
מליון או חמישים אלף לירות, אבל
ההשקעה הן של עשרות מליונים. הבעיה היא לא ההון, אלא השקעות הממשלה.
הייתי יכול לוותר על הענין של המניות בבורסה, אבל מה שחשוב הוא התקצוב,
שזו ההוצאה המשמעותית ועל כך אנחנו מדברים.

א. רונן:

על הקמת החברה אין בינינו ויכוח.

היו"ר י. קרגמן:

זה לא משמעותי. נניח שלחברה שאתה
מקים יש הון מניות של חצי מליון
לירות ואחה נותן לה חמש מאות אלף לירות לפעולתה הראשונה. אבל שנה לאחר
מכן אחה רוכש מטוס בחמישים מליון לירות ואח זה צריך לאשר.

א. רונן:

אז יש תקציב.

היו"ר י. קרגמן:

אין תקציב.

א. רונן:

לפי החוק הקיים מותר לממשלה לקנות
מניות, לקנות מקרקעין, לקנות אגרות

י. בדר:

חוב בכל חברה ממשלתית והאישור הוא על פי חוק התקציב. פירוש הדבר
שהאישור הוא או בתקציב, או על ידי שימוש ברזרבה כללית חוץ הודעה לוועדה,
או חוץ שימוש בחוספת שניה ובתקציבים מיוחדים, באישור הוועדה. בכל חברה
שבעולם יכולה הממשלה לקנות בלי אישור הוועדה, אבל דווקא בחברה ממשלתית -
ששם הענין פחות רגיש מאשר בחברות אחרות, והנסיון מראה שהוא פחות רגיש,
כי בחברות אחרות היו השקעות בלתי מוצדקות, כאשר הממשלה הייתה קונה מניות
בפרוסקציה, כדי לתח למעשה סיוע הממשלה - דרוש אישור הוועדה. את זה
אינני מבין.

י. גולן:

אם בהחלה אמרנו שאיננו רוצים להחזיר
אפילו בחהליך הקמת חברה ממשלתית,

הבינותי שאיננו רוצים להיות אחראים לגמרי ואז אני מבין שגם בשלב הבא -
אם הממשלה משקיעה בלי אישורנו, איננו אחראים. אבל אם אנחנו אחראים בעד
אישור הקמת החברה, בעד מימונה ואחר כך אין לנו המכשיר לעקוב אחריה,
לעקוב אחרי ההשקעות, הרי זה דבר חמור. מה אומרים כאן? - על הקמת החברה
אתם אחראים, אבל על ההתפתחות לא תדעו, כי אין לכם סמכות לעקוב אחריה.

בהצעתו אני אומר: החליטה הממשלה על הקמת חברה ממשלתית, יביא שר האוצר את ההחלטה לאישור הוועדה, תוך ציון כל מקורות המימון.

היו"ר י. קרגמן:

אם הוועדה מאשרת את הקמת החברה, צריך לתת לה אפשרות לעקוב אחר כל השקעה.

י. גולן:

אין מניעה שנאמר: השקעה נוספת של הממשלה בחברה ממשלתית טעונה אישור הוועדה, אלא אם כן פורטה בחקציב המדינה.

ח. קורפו:

אני מסכים לזה.

א. רונן:

צריך להיות: "שפורטה בחוק התקציב בפריט נפרד".

י. פלומיין:

כשאומרים "פורטה" הכוונה שזה בפריט.

ח. קורפו:

בין רשימת ההשקעות ובין השקעות אחרות של הממשלה יש הבדל עצום. יכולה הממשלה להשקיע בחברה לירות ואחר כך לתת בצורות שונות מליוני לירות לחברה.

ב.צ. חלפון:

בלי תקציב?

היו"ר י. קרגמן:

בעיקר רזרבות.

ב.צ. חלפון:

גם זה תקציב.

היו"ר י. קרגמן:

הוועדה לא יכולה לאשר סכומים בנוסף על התקציב אלא במסגרת התקציב.

פרופ' א. ידין:

אני מציע למחוק את המלה "הון"

ולשים נקודה אחרי המלים "טעונה אישור הוועדה".

היו"ר י. קרגמן:

אם כן, אין צורך בכל הסעיפים האלה ואפשר לחזור להצעה הקודמת: לא חשקיע הממשלה בחברה ממשלתית בלי אישור הוועדה".

י. פלומיין:

אני מסכים שבשלב הביצוע צריך את אישור הוועדה. באותו הגיון אני חושב שצריך את אישור הוועדה גם בשלב ההקמה.

פרופ' א. ידין:

הסעיף הכללי חל לגבי שני השלבים.

ח. קורפו:

אני מציע לקבל את הצעת אגמון ולמחוק את המלה "הון".

היו"ר י. קרגמן:

אם מקבלים את מה שהצעתו אחמול - "לא חשקיע הממשלה אלא באישור הוועדה" -

לא צריך את כל השאר.

א. רונן:

אני מציע לקבל את הצעת היושב-ראש.

היו"ר י. קרגמן:

כדי שהוועדה לא תצטרך לדון בכל השקעה קטנה ביותר אולי כדאי שנחליט שדרוש אישור הוועדה בהשקעה מעל סכום מסויים.

י. פלומיין:

אפשר להחליט על סכום של 3 מליון.

ח. קורפו:

כל יומיים אפשר להשקיע סכום כזה.

ח. שטסל:

אם הצעת הפשרה לא תתקבל, אז הנוסח שהיה אחמול על השולחן הוא טוב יותר מנחה, כי קשה יהיה לעמוד בו בחיי יום יום.

היו"ר י. קרגמן:

נראה איך זה יהיה במציאות.

היו"ר י. קרגמן:

ההצעה היא אם כן כזאת: ביחס להקמת חברה יישאר כפי שהיה - שהעניין יובא לידיעת הוועדה, לא לאישורה, חוץ ציון המקורות. לגבי השקעות ייאמר - לא חשקיע הממשלה בחברה ממשלתית אלא באישור ועדה הכספיים, זולת אם ההשקעה פורטה בחוק התקציב.

את הסיפה לא צריך להגיד.

ח. שטסל:

נכתוב: "כל השקעה של הממשלה בחברה ממשלתית טעונה אישור ועדה הכספיים".

פרופ' א. ידין:

האם זו השקעה של הממשלה או של המדינה?

י. פלומין:

של המדינה.

פרופ' א. ידין:

הפיסקה "חוץ ציון מקורות המימון" מיותרת. זה יהיה בלאו הכי.

ח. שטסל:

היא נחוצה מאד, כדי שנדע את מקורות המימון להשקעות בחברה.

י. גולן:

הנוסח שאנחנו מקבלים עכשיו פירושו, שבניגוד למה שכבר הסכים אנחנו

י. בדר:

אין הקמת חברה ממשלתית טעונה אישור ועדה הכספיים.

נכון. בעניין הקמת חברה ממשלתית אין כל צורך באישור הוועדה. יש

היו"ר י. קרגמן:

צורך באישור הוועדה רק בהשקעות בחברה.

צריך לכתוב: "אלא אם ההשקעה פורטה בחוק התקציב".

י. בדר:

אין צורך.

פרופ' א. ידין:

כאשר אנחנו אומרים שכל השקעה של המדינה בחברה ממשלתית טעונה אישור ועדה הכספיים, האישור יכול להיות באמצעות התקציב או לא באמצעות התקציב.

היו"ר י. קרגמן:

הוחלט: לאשר את סעיף 5 בחיקונים הבאים:

סעיף קטן (ב) ינוסח כך: "החליטה הממשלה על הקמה של חברה ממשלתית, יביא שר האוצר את ההחלטה לידיעת הוועדה, חוץ ציון מקורות המימון להשקעות בחברה".

לסעיף יוסף סעיף קטן האומר: "כל השקעה של הממשלה בחברה ממשלתית טעונה אישור ועדה הכספיים".

סעיף 10(ב):

בסעיף זה אני מציע למחוק את המלים "לפי הצעת השר הממונה".

י. בדר:

הצעה זו כבר נחקבלה.

היו"ר י. קרגמן:

סעיף 13:

ההצעה של חבר-הכנסת בדר לגבי סעיף

קטן (א) כבר החקבלה.

סעיף 21(א)(5):

אני מציע למחוק את המלים "והשר הממונה הודיע על כך לחברה", כי אם לא מוחקים אותן פירוש הדבר שכל עוד השר לא הודיע הדיוקטור לא יחדל לכהן. בוודאי שהשר צריך להודיע, אבל שזה יהיה החנאי?

י. בדר:

הוחלט: למחוק את המלים "והשר הממונה הודיע על כך לחברה".

סעיף 21(א)(2):

אני מבקש למחוק את המלים "ובאישור הממשלה". הן מיותרות.

פרופ' א. ידין:

הוחלט: למחוק את המלים "ובאישור הממשלה".

לא ברור מהם הדברים המחייבים הפסקת כהונת דירקטור.

ח. קורפו:

בסעיף 21 לא ברור מהו המועד בו נכנסת הפסקת הכהונה לחוקף. למשל בפסקה (1), האם ההחפטרות נכנסת מייד לחוקף עם מסירת המכתב, או לאחר חודש שבו ניתנה לשר שהות לאשר או לא לאשר את ההתפטרות?

י. פלומין:

היא נכנסת לחוקף כשהשר מאשר את ההחפטרות.

ח. קורפו:

הוא לא צריך לאשר. הוא רשאי גם לעכב את ההחפטרות.

י. פלומין:

ההחפטרות נכנסת לחוקף ביום שהגיש את ההחפטרות.

היו"ר י. קרגמן:

מן הנוסח לא ברור שההחפטרות נכנסת מייד לחוקף. אפשר להביץ שהיא נכנסת לחוקף לאחר שלושים יום אם השר מעכב אותה. ומכאן נשאלת השאלה אם רשאי הדירקטור להשתחף בישיבות באותו חודש או לא?

י. פלומין:

השר רשאי לעכב את חוקף ההחפטרות. האם אתה רוצה להוסיף שהשר יודיע על עיכוב ההחפטרות במכתב או בהודעה?

היו"ר י. קרגמן:

אני מציע שההחפטרות תיכנס לחוקף חוץ לשלושים יום, אלא אם השר עיכב בינתיים את ההחפטרות.

י. פלומין:

איך יידעו אם השר עיכב או לא עיכב את ההחפטרות אם לא נדרש ממנו לעשות דבר?

ח. קורפו:

אפשר לכתוב שהשר רשאי לעכב את ההחפטרות בהודעה להנהלה.

היו"ר י. קרגמן:

נניח שהשר מעכב את ההחפטרות ביום העשויים ותשעה. האם במשך עשויים ושמונה הימים יכול הדירקטור להשתחף בישיבות או לא?

י. פלומין:

אם אין עיכוב הוא לא יכול להשתחף, כי התפטר.

היו"ר י. קרגמן:

צריך לציין את זה: ההחפטרות תיכנס לחוקף מייד עם הגשת מכתב ההתפטרות, אבל רשאי השר לעכב את ההחפטרות.

י. פלומין:

זה למעשה חוכן הסעיף.

פרופ' א. ידין:

י. פלומין:
זה לא נאמר והבעיה היא אם ההחפטרות מחקבלת מיד או אחרי חודש. אותה בעיה קיימת גם לגבי פסקה (2); קובעים שהדירקטור נחשב כמתפטר אם נעדר מארבע ישיבות רצופות, אלא אם כן קבע השר שהעדרות היחה מוצדקת. אבל אין הגבלה מחי צורך השר להודיע על כך - אם חוץ החקופה של ארבע העדרויות או אולי גם שנה לאחר מכן. אני מציע להגביל ולכתוב, גם בפסקה (2), שהודעת השר תהיה חוץ החקופה הרלבנטית. הדבר חשוב, כי מחעורר החשש מה קורה אם בישיבת הנהלת חברה ממשלחית השתחף דירקטור שהסחברו כי בדיעבד היה פסול. צריך שיהיה ברור מאיזה רגע הוא חדל להיות דירקטור ואת זה לא מציינים באף מקום.

ח. קורפו:

איך אפשר לכתוב "חוץ חקופה של ארבע העדרויות", אם הוא נחשב כמתפטר רק אחרי ארבע העדרויות?

ח. קורפו:

אז נאמר: חוץ שלושים יום לאחר
ארבע העדויות.

י. פלומין:

גם בפסקה (4) לא ברור מהו המועד
שבו חדל הדירקטור לכהן: האם במועד
שזו עבירה שיש עימה קלון, או בחאריך

בו הגיע היועץ המשפטי לממשלה לדעה
שבו הודיע על כך?

יש סעיף מקביל לגבי המנהל הכללי
העונה על הקושיות האלה ונכניס את

פרופ' א. ידין:

זה גם פה.

בסדר.

י. פלומין:

לא קיבלתי חשובה איזו עבירה מחייבת
הפסקת כהונתו של דירקטור כפי

ח. קורפו:

שמצויין בפסקה (4).

הוועדה החליטה להוסיף את זה.

פרופ' א. ידין:

הוספנו את זה כי אמרנו שהמנהל או
הדירקטור יכול לגרום לחברה נזק
חמור גם על ידי עבירה שאין עימה קלון. נביח שהוא עבר עבירה בכך שלא
היה ביטוח למפעל, או שבונה-פידה הוא נתן עשרים מליון לירות מכספי
החברה לבנק שפשט את הרגל. אלה הן עבירות שגרמו נזק לחברה, גם אם אין
עימן קלון, המחייבות השעייה.

י. בדר:

האם אלה הן עבירות המחייבות הפסקת
כהונה?

ח. קורפו:

אפשר לכתוב - מחייבת לפי הנסיבות.

י. בדר:

כל הפסקה הזאת היא תיאורית ואינה
אקטואלית, כי צריכים קודם כל הרשעה
של בית-המשפט ועד שמושיעים בבית המשפט האדם כבר ממילא אינו מנהל.

פרופ' א. ידין:

אפשר לכתוב: לפי הנסיבות.

היו"ר י. קרנמן:

הוחלט: בסעיף 21(א) (4) להוסיף את
המלים "לפי הנסיבות" לאחר המלה "מחייבת".

סעיף 22:

היה צריך לכתוב שהיועץ המשפטי
לממשלה הוא שרשאי לדרוש את השעיית
הדירקטור במקרה של עבירה שיש עימה קלון. בנוסף הנוכחי מדובר על כך
שהדירקטור חשוד בעבירה שיש עימה קלון ורק אחר כך מתייעץ השר עם היועץ
המשפטי לממשלה. אין יידע, אם כן, השר שהדירקטור עבר עבירה שיש עימה
קלון? היועץ המשפטי הוא שצריך לקבוע עם זו עבירה שיש עימה קלון, לא
השר.

י. בדר:

אפשר לכתוב: היה חשוד בעבירה שלדעת
היועץ המשפטי יש עימה קלון.

פרופ' א. ידין:

לא החליעצוח עם היועץ המשפטי לממשלה,
אלא השר, על פי הצעת היועץ המשפטי

י. בדר:

לממשלה ויוזמתו, יכול להשעות.

אני מציע למחוק את המלים "היועץ
המשפטי לממשלה", כי כבר בסעיף
21(א) (4) מדובר על עבירה שלדעת היועץ המשפטי לממשלה יש עימה קלון.

ח. קורפו:

אבל שם מדובר על הרשעה.

י. פלומין:

כדי להחאים את הסעיף להצעת חבר-הכנסת
בדר אפשר לכתוב: היה דירקטור חשוד
בעבירה שלדעת היועץ המשפטי יש עימה קלון, ושאי השר להשעות אותו.

א. רונן:

אני מסכים.

י. בדר:

א. רונין:
 סעיף זה הוא חדש לגמרי ואני מציע
 אותו כלשונו בהצעה הכחולה של הממשלה:
 "(א) חוזה של חברה ממשלחית שלא קויימה לגביו חובת הגילוי של דירקטור
 לפי סעיף 75 לפקודת החברות, אין לו תוקף, אף אם אישר אותו הדירקטוריון,
 אלא אם אישר אותו השר הממונה לאחר החייעצות בושוח ולאחר שנוכח כי אין
 בחוזה או בביצועו משום פגיעה בטוהר המידות או במינהל החקיקה. (ב) חוזה
 שיש לדירקטור ענין בו רק בחוקף חפקידו כעובד המדינה או כעובד או דירקטור
 של חברה ממשלחית אחרת, לא תחול לגביו חובת הגילוי לפי סעיף 75 האמור."

פרופ' א. ידין: הוועדה החליטה למחוק את הסעיף הזה.

א. רונין:
 אני מציע להוסיף אותו. למעשה סעיף
 22 בנוסח הלבן אינו שייך לכאן אלא
 לסעיף 26 בהצעה הכחולה. סעיף 22 בנוסח הכחול שייך לחוזים שלא קויימה
 לגביהם חובת הגילוי של דירקטור וזה דבר מאד פופולרי.

היו"ר י. קרגמן: מדוע מחקנו את סעיף 22 בנוסח הכחול?

י. סלמן:
 כך הציעה הוועדה. הוועדה היתה תחת
 הרושם שלאחר ההחמרות שמטילים בחוק
 לגבי דירקטורים לא יהיו מספיק מחנדיים לכהן כדירקטורים ולכן הציעה
 לבטל את הסעיף. הסכמנו לביטול.

פרופ' א. ידין:
 סעיף זה מכניס חומרה לחוק עסקנות
 החברה ומאפשר לחברה ולצד שלישי
 להשתחרר מחוזים. בפקודת החברות אין חומרה כזאת ולכן אין גם מקום להכניס
 אותה בחוק החברות הממשלחיות.

היו"ר י. קרגמן:
 אני מעמיד את הצעה חבד-הכנסת רונין
 להחזיר לחוק את סעיף 22 לפי הנוסח
 הכחול, להצבעה.

ה צ ב ע ה

- בעד ההצעה - 3
- נגד - 4

הצעה חבד-הכנסת רונין לא נחקבלה.

סעיף 23:

א. רונין:
 חפקיד יושב-ראש הדירקטוריון הוא
 חפקיד חשוב והשר הממונה, לאחר
 החייעצות עם הושות, הוא שצריך לדעת למנות את אחד הדירקטורים כיושב-
 ראש הדירקטוריון ולא הדירקטוריון עצמו ימנה את היושב-ראש באישור השר,
 שזו למעשה פיקציה. כדי שהדברים ייאמרו "ברחל בתן הקטנה" אני מציע שיהיה
 כתוב: "השר הממונה, לאחר החייעצות בושוח, ימנה את אחד הדירקטורים כיושב-
 ראש הדירקטוריון."

פרופ' א. ידין:
 בסוף ההצעה שלנו כתוב: "אולם רשאית
 הממשלה למנות יושב-ראש הדירקטוריון
 מבין חבריו, אם ראתה צורך בכך".

היו"ר י. קרגמן:
 לחבר-הכנסת רונין: רוצים לוח אחיזה
 סמכותית גם למועצת המנהלים, כי אחרת
 נוחנים הכל בידי הממשלה. אני מעמיד את הצעה חבד-הכנסת רונין להצבעה.

ה צ ב ע ה

הצעה חבד-הכנסת רונין לא נחקבלה.

א. רונין:

תיקון נוסף שאני מציע לסעיף זה:
 אם לא יחבל התיקון לסעיף 16(א)(2),
 יש להוסיף בסעיף זה - "למעט דירקטור המכהן כמנהל כללי של החברה". צריך
 להכניס לחוק שמנהל כללי לא יכול להיות יושב-ראש הדירקטוריון.

היו"ר י. קרגמן:
 אני מעמיד את הצעה חבד-הכנסת רונין
 להצבעה.

ה צ ב ע ה

הוחלט: להוסיף לסעיף 23 את הפיסקה -
"למעט דירקטור המכהן כמנהל כללי של החברה".

ח. קורפו: אבל הפיסקה הזו לא תחול על הסיפה.
אם הממשלה תראה צורך, היא כן תוכל
למנוח מנהל כללי כיושב-ראש הדירקטוריון.

י. סלמן: נעשה את זה כללי.

היו"ר י. קרגמן: צריך להיות ברור שהממשלה לא תוכל
למנוח מנהל כללי כיושב-ראש הדירקטוריון.

י. פלומין: יש הרבה חברות בהן יש הבחנה בין
מניות רגילות להצבעה באסיפה כללית
לביין מניות במועצת המנהלים, לכן אני מציע לפצל את הסעיף בצורה זו:
קודם כל חהיה קביעה כללית האומרת - "הדירקטוריון של חברה ממשלתית יבחר
אחד מחבריו ליושב-ראש הדירקטוריון" לאחר מכן יבוא - "מינחה הממשלה
אחד רוב חברי הדירקטוריון, חהיה בחירת היושב-ראש טעונה אישור השר הממונה".
מדוע אני מציע זאת? - אם רוב המנהלים הם מן הציבור, לא ייתכן שהשר
יאשר את יושב-ראש מועצת המנהלים, כי הוא לא בעל שליטה בהנהלה, אין לו
רוב מניות בהנהלה. במקרה כזה לא יכולה הממשלה להחערב בבחירת יושב-ראש
מועצת המנהלים.

היו"ר י. קרגמן: אם מדובר בחברה ממשלתית, הרי שזו
חברה ממשלתית.

י. פלומין: לפי החוק הקיים חברה ממשלתית היא
חברה שיוחר ממחצית כוח ההצבעה
באסיפותיה הכלליות או הזכות למנוח יותר ממחצית מספר הדירקטורים שלה
הם בידי המדינה. אם אתה מחבר את שני הדברים ביחד - בסדר, אבל אם נותנים
את שתי האלטונטיבות זאת אומרת שהובא בחשבון שיתכן שיהיה מיעוט בהנהלה,
אבל רוב בהצבעה.

פרופ' א. ידין: אי אפשר לעשות את זה, כי אחת נצטרך
לעשות את ההבחנה הזאת לאורך כל החוק.

י. פלומין: אפשר לשנות בהגדרה.

אני מציע לעשות הבחנה בין חברות
שהממשלה ממנה בהן את רוב הדירקטורים ובין חברות שבהן לא ממנה הממשלה
את רוב הדירקטורים בהקשר לאישור השר. בחברה שלציבור יש רוב מניות
ההנהלה לא ייתכן שיהיה אישור השר.

היו"ר י. קרגמן: במקרה כזה היא לא חברה ממשלתית.

י. פלומין: היא כן חברה ממשלתית. היא חברה
ממשלתית שאין לממשלה רוב בהנהלה.

לפי ההגדרה זה ייתכן.

היו"ר י. קרגמן: ביחס להגדרה החלטנו, אבל אתה מעוער
על החלטה זו. אצביע את הצעתך.

י. פלומין: אינני מציע לשנות את ההגדרה, אבל
אם אנחנו רוצים להיות עקביים עם
ההגדרה, לא ייתכן שיווצר פה מקרה שהשר יצטרך לתת אישור ליושב-ראש
מועצת מנהלים כאשר אין לו רוב בהצבעה בהנהלה.

היו"ר י. קרגמן: אני מעמיד את הצעתך להצבעה.

ה צ ב ע ה

הוחלט: לדחות את הצעת חבר-הכנסת פלומין.

הסחייגות לחבר-הכנסת י. פלומין.

סעיף 24:

חבר-הכנסת אפרח מציע שלא יהיו יותר מ-50% עובדי מדינה בין הדירקטורים.

א. קירשנר:

אחמול החלטנו נגד החובה להכניס נציגי עובדים כך שלהצעה זו אין מקום.

פרופ' א. ידין:

זה לא קשור לכך אם תהיה נציגות ועד העובדים או לא.

י. פלומין:

חבר-הכנסת אפרח מציע שמספר הדירקטורים מבין עובדי המדינה לא יעבור את

י. סלמן:

מחצית חברי הדירקטוריון. למעשה סיכמנו שכל הנושא הזה יהיה בתקנות באישור ועדת הכספים.

אני מעמיד את הצעה חבר-הכנסת אפרח להצבעה.

היו"ר י. קרגמן:

ה צ ב ע ה

הוחלט: לדחות את ההצעה.

סעיף 25:

חבר-הכנסת ארנס מציע למחוק את המלים "זולת אם קבע השר הממונה" וכו'.

א. קירשנר:

כתוב פה שהזימון יכול להיעשות גם על פי דרישה של אחד הדירקטורים.

א. רונן:

האם אחם חושבים שלפי כל פניה של דירקטור צריך לכנס מייד את המועצה?

אם נודעה לענין חשיבות, הוא יכול לפנות לדירקטוריון מבלי לחפש לו

היו"ר י. קרגמן:

שוחפים.

אני מציע - על פי פניה של רבע מן הדירקטורים.

א. רונן:

ה צ ב ע ה

הוחלט: לדחות את הצעה חבר-הכנסת רונן.

ייתכן שחבר-הכנסת ארנס צודק בהצעתו, כי מדוע צריך השר להחזיר במועדי

י. גולן:

הישיבות? אם יש ענין דחוף והשר דורש ישיבה דחופה, צריך לקיים ישיבה, אבל חזקה על יושב-ראש הדירקטוריון שיקבע את הישיבות לפי הצרכים.

ה צ ב ע ה

הוחלט: לדחות את הצעה חבר-הכנסת ארנס.

סעיף 26:

אחמול היה לנו ויכוח עם מנהל הרשות ואמרנו שננסה את סעיף קטן (ב) כך:

היו"ר י. קרגמן:

(1) הזמנה לישיבות הדירקטוריון ולוועדות חיסור גם לרשות והיא ושאיח לשגר לכל ישיבה נציג מטעמה. (2) נציג הרשות יהיה זכאי להשתתפות בעבודת הדירקטוריון לוועדות ומעמדו בתוך הדירקטוריון יהיה כשל דירקטור אחו בחברה, למעט זכות הצבעה".

לא ברור.

י. פלומין:

אחמול הסברתי את הענין והוועדה ביקשה שבתוקף השתתפותו תהיה לו יכולת

י. סלמן:

להשתתפות פעילה.

אפשר לכתוב: נציג הרשות יחזיק זכאי להשתתפות פעילה בעבודת הדירקטוריון

היו"ר י. קרגמן:

לוועדות ומעמדו בתוך הדירקטוריון יהיה כשל כל דירקטור אחו בחברה, למעט זכות הצבעה.

יש להוסיף - למעט גם זכות בחירה.

ח. קורפו:

אני מתנגד למלה "עבודת" הדירקטוריון.
אני מציע שייכתב - יהיה זכאי

י. בדר:

להשתתפות בישיבות הדירקטוריון וועדותיו ומעמדו בישיבות כאמור יהיה כשל
כל דירקטור אחר בחברה למעט זכות הצבעה.

אני מציע לקבל אח ההצעה בתיקון
של חבר-הכנסת בדר.

היו"ר י. קרגמן:

על דירקטור מוטלות כל מיני חובות
של דיווח וסנקציות. אם אתה אומר
שהוא ככל דירקטור אחר, אתה מטיל עליו חובות אלה.

א. רוזן:

לפי החיקון שמציע חבר-הכנסת בדר
מדובר רק בישיבות הדירקטוריון וחו לא.

היו"ר י. קרגמן:

האם הנוסח המוצע אינו נותן לנציג
הרשות חפיקד בקוורום?

י. פלומיין:

אם אין לו זכות הצבעה אין לו חפיקד
בקוורום.

י. סלמן:

הוחלט: לאשר את סעיף 26 בנוסח שהוצע
ובכפוף לתיקון שהציע חבר-הכנסת בדר.

סעיף 27:

חבר-הכנסת רוזן מותר על הצעותיו
בסעיף זה.

היו"ר י. קרגמן:

סעיפים 28, 29:

י. פלומיין:
ישנה סתירה מסויימת בין סעיף 28
לסעיף 29. סעיף 28 (ג) אומר שסיכומי
ועדה יהיו בבחינת המלצות לדירקטוריון, ואילו סעיף 29 אומר שיש בכל
זאת אפשרות להאצלת סמכויות. ייתכן שניתן להסיר סתירה זו אם נכתוב
בחחילת סעיף 28 (ג): "בכפוף להוראות סעיף 29".

גם מבלי שנציין הסעיף כפוף לסעיף
29.

ח. קורפו:

אני רוצה לשנות את סעיף 29 ולאחר
המלים "או לוועדה" להוסיף "או

פרופ' א. ידין:

למנהל הכללי". זאת אומרת, להרחיב את האפשרות להאציל סמכויות כשיש צורך
גם למנהל הכללי, כי נאמר לי שבחברה חיה צריך לאצול למנהל הכללי מן
הסמכויות.

אם אןצלים סמכויות לפי סעיף 29,

אין ההגבלה של סעיף 28 (ג).

השאלה אם בית המשפט, כשיקרא את
הסעיפים, לא יראה בהם סתירה.

י. פלומיין:

אומר בתוך הסעיף, שאם יעשו
האצלה, ההגבלה שבסעיף 28 (ג) לא תחול.

פרופ' א. ידין:

חבר-הכנסת ארנס מציע למחוק את סעיף
29.

א. קירשנר:

ה צ ב ע ה

הוחלט: לדחות את הצעה חבר-הכנסת ארנס.

סעיף 30:

בסעיף זה וגם בסעיפים 31 ו-32
אני מציע להוציא את "המלצת הרשות".

א. רוזן:

ה צ ב ע ה

הוחלט: לדחות את ההצעה.

הסתייגות לחבר-הכנסת רונן.

סעיף 31(א)(4):

י. פלומין:
נאמר בסעיף קטן (א)(4) -
"על פי הכללים שקבעה לכך הממשלה
ובאישורה". אני מציע למחוק את המלה "ובאישורה" כי ברגע שנקבעה
מערכת קריטריונים, לא צריך לקבל בכל מקרה ספציפי את אישור הממשלה.

א. מלמד:
חבר-הכנסת פלומין צודק. צריך לאפשר
לדירקטוריון לקבוע את שכר העבודה.
בהתאם למדיניות.

י. בדר:
ולגבי שאר עובדי החברה כתוב: "ואת השכר וחנאי העבודה". אני רוצה
שבשני המקרים יהיה כתוב אותו הדבר, כי אחת זה אומר דרשני. לפי
הנוסח הנוכחי לא ברור אם המלים "לקבוע על פי הכללים שקבעה לכך הממשלה"
מחייחות רק לחלק הראשון של עובדים בכירים או גם לחלק השני.

פרופ' א. ידין:
כפי שזה כתוב כרגע הרישה מחייחסת
לכל הסעיף.

י. בדר:
לפי הנוסח הנוכחי עשוי להשתמע
שלגבי עובדים בכירים יש פיקוח
ממשלתי על ידי כללים ולגבי שאר העובדים אין פיקוח כזה.

פרופ' א. ידין:
אפשר לנתק את הרישה ולחת אותה
כפיסקה בפני עצמה.

י. בדר:
הבעיה החמורה ביותר בחברות אינה
הבעיה של העובדים הבכירים, כפי
שמראה הנסיון. אני מבין שלמנהל הכללי, לסגן המנהל הכללי צריך לקבוע
שכר מיוחד, אלא שבחברות קובעים גם לעובדים אחרים כמו טלפוניסטיות,
מזכירות, כתבניות שכר יותר גבוה מזה שניחן בשירות המדינה. לגבי מנהל
אומרים שהוא צריך להיות דינאמי, בעל יוזמה ומחפשים כוח מיוחד - את
זה אני מבין; אבל מדוע כתבנית בשירות ממשלתי צריכה לקבל מחצית השכר
שמקבלת כתבנית בחברה? אני מציע שבשני המקומות נכתוב: "חנאי עבודה"
ואחר כך נכתוב: "לקבוע על פי הכללים האמורים את שכרם וחנאי העבודה"
של שאר עובדי החברה.

היו"ר י. קרגמן:
בדרך כלל לגבי שאר עובדי החברה
יש חוזים קיבוציים, מה שאין כן
לגבי מנהל כללי, מנהל חשבונות, שאין להם איגוד מקצועי ושלגביהם
צריכה הממשלה להיות מעורבת. מדוע ילא יחולד חוזי העבודה לפי ההסכמים
הקיבוציים על שאר עובדי החברה?

א. אגמון:
בהנחה שהמושג "חנאי עבודה" כולל
גם חנאים סוציאליים ואחרים אני
מציע נוסח פשוט: "לקבוע על פי הכללים שקבעה לכך הממשלה ובאישורה שכרם
וחנאי עבודתם של עובדי החברה" וזאת ללא כל הבדל בין מנהל כללי, סגנו,
מנהלי אגפים וכו'. זו החלטת הממשלה, כך זה מתבצע היום ואין בזה שום
פגיעה לא בהסכמים קולקטיביים ולא במשא ומתן.

היו"ר י. קרגמן:
אם לעובדי המחכת יש חוזה קיבוצי,
האם הממשלה חצטרך לשלם את החוזה?
הקיבוצי של עובדי המחכת? כך כתוב.

י. בדר:
נניח שבחברה פלונית קיבל מנהל מללי
עשרים אלף לידות והממשלה מאשרת
עשרת אלפים. האם זה יהיה הסוף?

א. אגמון:
נחתי נוסח פשוט שאינו מבחין בין
עובדים בכירים ושאר עובדי החברה.
כך אומר החלטת הממשלה וכאמור אין בזה שום פגיעה במשא ומתן בין האיגוד
המקצועי לבין המעסיקים. הממשלה נוהגת כך מכיוון שגם בהסכמים הקיבוציים

א. אגמון:

היו חריגים במפעלים שהיו להם השלכות מיידיות על מפעלים אחרים. למרות שיש הסכם פועלי המחכת נחננו בחעשיה האווירית וב"כור" יוחר, ואילו בפלדה בעכו נחננו פחות, ואני לא מדבר על מנהלים ועל מהנדסים. ועוד יוחר חמור: כללים קבעו גם עד היום, אבל האינטרפרטציה של הכללים היא שגומה וגורמת לחריגות ופוצת במדיניות השכר שאין להן תקנה. מסיבה זו מבקשת הממשלה לכלול - אם כי זו הכבדה לגבילה - שבחברות ממשלתיות בהן יש לה רוב היא חקבע כללים לפיהם על הדירקטוריון לנהל משא ומתן עם העובדים. לאחר שנגמר המשא ומתן יש להביא זאת לאישור הממשלה, כדי שהממשלה תהיה בטוחה שהמשא ומתן החנהל ונקבע לפי הכללים.

י. פלומין:

אני מסכים שצרכה להיות האחדה של המדיניות, אבל ייצטרכו להעביר כל שינוי בחנאי העבודה של מזכיר החברה או גזבר החברה להכרעה הממשלה או לוועדת השרים לעניני כלכלה, אי אפשר יהיה לעבוד. לדעתי צריך לקבוע מערכת כללים ואפשרות לאינטרוונציה של הממשלה או של הרשות כאשר לא שומרים על אותם הכללים, וזאת בדרך נגטיבית ולא בדרך פוזיטיבית. כלומר, הדברים ייכנסו לחוקף והממשלה, באמצעות הרשות, היא מעיץ כלב שמירה: חרגו מן הכללים - מעכבים.

פרופ' א. ידין:

תדרוש, אם כן, לפחות את אישור השרים הממונים.

י. פלומין:

זה היינו הך. כאשר אני צריך היום לשנות תנאים של עובד מעבר להסכם קולקטיבי, האם אני צריך להביא זאת לאישור השר? אם יש כללים אפשר לתת בהם מרווח של משחק של הדירקטוריון והרשות תוכל לעמוד עם האצבע על הדופק ולעכב החלטה חריגה.

א. רונן:

אני חושב שאגמון לא פתר את הבעיה, הוא רק מקשה: העובדים הבכירים עובדים על חוזים מיוחדים שאינם שייכים לחוזה הקולקטיבי. נוסף לזה - בחברות גדולות שבהן יש אלפיים-שלוש אלפים עובדים יש בעיה של הסכם עבודה מפעלי, שאינו שייך להסכם העבודה הענפי. למשל, לעובדי ים המלח, לעובדי החעשיה האווירית יש הסכם ספציפי. מצד אחד החברות הממשלתיות הן חלק מן המערכת הממשלתית וצריכות לפעול לפי מדיניות השכר הכללית, אבל מצד שני יש החנגשות עם טובת החברה העסקית. זה שהממשלה צריכה להכביט בחוק שהחוזים וההסכמים יהיו במסגרת הכללים והקריטריונים שהיא קבעה לגבי אלה שהיא קובעת להם את מדיניות השכר, זה בסדר, אבל תמיד יהיו חריגים, גם מן האישורים. המנהל הכללי שירצה להוסיף לשכר מנהל החשבונות, יארוג ויעשה זאת גם אם יצטרך לקבל אישור. וכאן אנחנו גורמים עוול אם אנחנו קובעים בחוק שצריך לקבל אישור של הממשלה, כי אם הממשלה היא בעלת רוב המניות, אם בלאו הכי היא החליטה כך ונחתת הוראה, אינני יודע אם המערכת הזאת לא צריכה להיות במערכת היחסים של הממשלה, של השר הממונה והנציגים שלו בחברה ולא בחוק, כי אחרת בל מה שיעשה יהיה למצשה הפרת חוק. מסיבה זו אני מציע שבחוק יאמר, שהעסק של כל חברה עבודה - ביץ' אישי וביץ' קיבוצי - יהיה ברשות החברות, כך שחיה על זה ידיעה ברשות ותוכל להיות אינטרוונציה נגטיבית.

א. מלמד:

אם הדירקטוריון אינו יכול לקבוע את השכר, אנחנו מגבילים את כל עצמאות החברה. אני חושב שאישור הממשלה מיותר, אבל היות ואנחנו נוחנים לשרים הממונים איזה שהוא סטנדינג בענין, הם אינם גורם חוץ בחברה אלא חלק אינטגרלי, אפשר לומר שהדבר יהיה באישור השר הממונה. זה המכסימום.

י. בדר:

זו נקודה חשובה ולא היה דו"ח של מבקר המדינה על חברה ממשלתית - נוסף לאותם שניים-שלושה דוחות מיוחדים - שלא היה בו פרק על השכר. בבנק ישראל, למשל, יש שלושים וכמה עובדים ששכרם גבוה יותר מזה של הנגיד. יש לנו גם בעיה של שכר שופטים, שכר פקיד בבנק ממשלתית גבוה יותר מזה של שופט. אומרים שלחברה, כיוון שזו חברה לשם רווח, דרושים אנשים דינאמיים, בעלי יוזמה, בעלי חכונות מיוחדות וצריך לתת להם שכר גבוה. נניח שזה נכון, אבל גם אז אפשר לשאול מדוע מנהל כללי במשרד מקבל שכר מסויים וכאשר הוא מחמנה כמנהל חברה הוא מקבל שכר פי שלושה? אבל גם אם מוצדק שאנשים הממלאים תפקידים בכירים צריכים לקבל שכר יותר גבוה, נשאלת השאלה מדוע כתבנית או פנסון בחברה ממשלתית צריכים לקבל שכר הובה יותר גבוה ממה שמקבלים בעלי תפקידים אלה בשירות המדינה. אינני חושב שעלידי חוק אפשר לשנות דברים קיימים, אבל צריך לשים לזה קץ. היה לנו נסיון עם חברת החשמל: הדירקטוריון החליט להעלות את השכר, אם כי היה ידוע יפה שהשר מתנגד לזה. הדירקטוריון החליט והממשלה בלעה את ההחלטה. לכן אני חושב שהמלה "באישורה"

י. בדר:

דרושה. נוסף לכך: לא מספיק שהממשלה בעצמה תקבע ותחליט על הכללים, אלא על הכללים להתפוסם ברשומות או שוועדת הכספים תקבל הודעה על כללים אלה. לא ייחכן שנשמע על המצב מן הדו"חות של מבקר המדינה. אני גם מציע שכללים אלה יבואו לאישור הוועדה ובכך נהורה מעין בלם.

הצעה: הכללים שחקבע הממשלה יהיו באישור ועדת הכספים, או באישור ועדת העבודה או באישור איזה שהוא.

היו"ר י. קרגמן:

דנו בנושא זה בשחיים-שלטש ישיבות, כי ראינו בו נושא חשוב מאד. אמרנו שלא ייחכן שבכל חברה ממשלחית יקבעו לפקידים בכירים משכורות שונות; אמרנו שאח המשכורות של סדג נושאי משרות בכירות לא יקבע הדיוקטוריון - שיכול להחליט גם על משכורת של עשרת אלפים לירות - אלא דרוש אישור של הממשלה. אני מסכים שהדבר יפורסם, אך אינני מסכים שהוא יהיה טעון אישור ועדת הכספים. מספיק שאיננו יכולים לקבוע משכורות של שופטים. אני מציע שייקבע בתקנות מיהם נושאי המשרות שביחס אליהם ידובר, מבלי שהדבר יפורסם בחוק. מדוע? - כי כשיש חוזים קולקטיביים לא דרוש אישור הממשלה. זהו חוזה עבודה בין ההסתדרות ובין החברה, ובחברה יושבים נציגי ההסתדרות, נציגי הממשלה ואפשר לשמור על כך שהחוזים הקיבוציים יהיו אחידים. אבל לגבי משרות בכירות - ועל זה חוקפים אותנו בעתונות ובשאלחות - דרוש אישור הממשלה. אלו משרות? - אותן משרות שחקבענה בתקנות.

י. בדר:

זה גרוע יותר.

אבל התקנות הן באישור ועדת הכספים.

היו"ר י. קרגמן:

בכל חברה זה שונה.

פרופ' א. ידין:

לכן צריך לקבוע בתקנות, והתקנות יהיו באישור ועדת הכספים. בתקנות יפורטו המשרות: מנהלים, מנהלי חשבונות, סגני מנהלים - לגביהם דרוש אישור מראש של הכללים.

היו"ר י. קרגמן:

והממשלה תצטרך לאשר משכורת של כל מנהל חשבונות? אני איתך, אבל אני מציע ללכת בדרך נגטיביה ולא פוזיטיביה. אנחנו קובעים מערכת כללים עם תחום צר מאד למרווח, והממשלה מתערבת במידה שהדיוקטוריון חורג מן הכללים.

י. פלומין:

אפילו בעיריות יש כמה קריטריונים לפיהם נקבע שכר ואש העיר. אי אפשר לקבוע שמשכורת ראש העיר בקריה-שמונה כמשכורתו של ראש עיריית תל-אביב. לגבי עיריות יש קנה מידה של גודל העיר, ולגבי חברה ממשלחית הדבר חלוי לא רק בגודל ההון אלא גם במהות העבודה ושם לא יעזרו כללים. שם דרוש אישור בכל מקרה של הסדר קונקרטי.

י. בדר:

ואת זה מציע סעיף 31(א)(4).

פרופ' א. ידין:

א. אגמון:

לאור הנסיון המר שהיה לנו במשך עשרים ושש שנים מותר לממשלה לבוא שכר בחברות הממשלחיות. היא אחראית כלפי הפרלמנט והיא איננה מבקשת שיגבילו אותה באחריות זו, כי אז לא תוכל לתת תשובה לא לכנסת ולא לציבור. אי אפשר להביא כל דבר עד לאבסורדום ולשאול: האם הממשלה תצטרך לאשר את שכר פועלי הנקיון בחברה ממשלחית? זה לא כך ולא לזה הכוונה. היושב-ראש דיבר על הסכמים קולקטיביים. האם זה נוגע לחברת החשמל עם חמשת אלפים-שש אלפים עובדים? האם זה נוגע לים-המלח? לאל-על? לציט? - לכל אותם דברים המזעזעים את מערכת השכר במדינה? האם מישהו מתווכח על הסכם קיבוצי לגבי שכר פועלי המחכה? הלא זה יאשר אוטומטית. אפילו לא מדובר על כך שרוצים לתת לממשלה לאשר את השכר של מנהל כללי, כי הממשלה רואה את הבעיה בשכר של עשרות אלפי עובדים בחברות ממשלחיות. אפשר להפוך את כל העניין לבעיה של חמישה מנהלים שלגביהם חרגו - בעיה שאפשר להתגבר עליה, אבל למעשה לא זו הבעיה. לכן הממשלה לא ביקשה להטיל אחריות זו על הרשות - שבחוק זה נחננו לה הרבה שינויים - אלא מבקשת לקבל על עצמה את האחריות. ייחכן שבעוד שנחיים הכל ייכנס לתלם ונציע אז הצעה תיקון שאחריות זו חוטל על הרשות או על הדיוקטוריון. היום לא.

א. אגמון:

אני מציע לחבר-הכנסת פלומין שלא ישחטעש באשליה של החערבות נגטיבית. לעולם לא נצליח להחערב החערבות נגטיבית במדינה דמוקרטית. נניח שהמנהל הכללי מנהל משא ומתן עם העובדים וגומר איתם משהו ואחר כך שולח העתק לראש הממשלה או לשר, שאינו מסכים למה שהושג והעובדים ישבתו. נגד מי ישבתו - נגד השר שהוא פיגורה פוליטית? אבל אם מקבלים מראש את הכללים ויודעים שלא שולחים העתק אלא צריכים לקבל אישור, לא חורגים מן הכללים. החערבות נגטיבית פירושה, לתת למנהל הכללי לעשות מה שהוא רוצה ולהעמיד אחר כך את השר כושע.

השר יהיה הושע בכל מקרה.

י. פלומין:

א. אגמון:

הממשלה מכירה בחומרת המצב והיא מודעת לכך שלא תוכל לעמוד לאורך ימים בהפוש השכר שבין חברות ממשלתיות לבין עובדי המדינה. לכן היא ביקשה - והיה על כך דיון מיוחד בממשלה - לקחת ענין זה לידיה לתקופת מה. צריך לזכור שהדיוקטוריון הוא לא הגוף החלש ביותר בעניני שכר וטבעי הדבר שכל דיוקטוריון רוצה שהחברה שלו חתנהל על מי מנחות. מה איכפת לדיוקטוריון של חברה פלונית מה יקרה בקרית-שמונה? - לזה יש ממשלה. לכן הגיעה הממשלה למסקנה והיא מבקשת מן הוועדה שעניני השכר ייקבעו על פי כללים. הכללים אומרים: שכר פועלי נקיון - לפי הסכם קולקטיבי; שכר פועלי מחכה - לפי הסכם קולקטיבי, אבל בסופו של דבר יש להביא זאת לאישור הממשלה. חבר-הכנסת קוגמן מציע שתהיה בתקנות ושימה של אותם בכירים שבכירים שלגביהם צריך יהיה לקבוע תנאים מיוחדים באישור, אבל כבר ראינו איך זה מחקיים בחיים: יקבעו כללים ואחר כך יגידו שאנשים אלה עובדים על פי חוזה מיוחד והכללים אינם חלים עליהם. לכן הממשלה מבקשת לאשר את כל החבילה של השכר.

י. גולן:

אבל דרושה גמישות בעניני השכר בחברות ממשלתיות.

א. אגמון:

הממשלה תוכל, בעיניי פקוחות, לאשר תנאים מסויימים בחברה מסויימת כאשר

היא תחשוב שיש בכך צורך.

י. פלומין:

אבל היא לא תעשה את זה.

פרופ' א. ידין:

היא עושה את זה. לצבא הקבע יש תנאים אחרים לגמרי.

מ. שחל:

גם בבתי הזיקוק.

י. בדר:

האם בשל יוזמה, בשל ניהול, בשל אחריות הממשלה תעלה את השכר?

א. אגמון:

אמות קודם שיש הבדל בין עובדים בכירים ושאר עובדי בחברה בכך שבמקום אחד כתוב "תנאי עבודה" ובמקום שני - "לרבות תנאים סוציאליים, הטבות ומענקים". דעתי היא שאם המושג "תנאי עבודה" כולל הכל, כדאי לכתוב "תנאי עבודה".

פרופ' א. ידין:

אני לא בעד זה.

היו"ר י. קוגמן:

נכתוב את הכל.

א. אגמון:

נכתוב: "שכר, תנאים סוציאליים, תנאי עבודה ותנאים אחרים".

י. בדר:

איך יקבלו ידיעה על כל דבר?

היו"ר י. קוגמן:

אפשר לדעת על ידי הדו"חות של מבקר המדינה.

י. בדר:

את זה אפשר לדעת אחרי חמש שנים.

היו"ר י. קוגמן:

לא לפי הדוחות השנתיים. על כל פנים לא צריך לכתוב על זה בחוק.

אני מציע שנגיע לידי הסכם שנקבל העסקים ממבנה וגובה השכר בחברות הממשלתיות אחת לחצי שנה.

מה שחבקשו, תקבלו.

א. אגמון:

היו"ר י. קרגמן:
אנחנו רושמים לפנינו את ההודעה, שוועדת הכספים תקבל לידיעה את חנאי השכר בחברות הממשלחיות השונות, החנאים הסוציאליים והחוספות השונות.

פעם בשנה.

י. בדר:

פעם בשנה.

היו"ר י. קרגמן:

אני חושב שהממשלה מקבלת על עצמה ענין מסובך וכבד, אבל אם היא רוצה

י. גולן:

בכך, אינני מחנגד.

היא מקבלת על עצמה את הענין מתוך אחריות לכל המערכת המסובכת של השכר.

היו"ר י. קרגמן:

אני מציע שבמקום "על פי הכללים" יבוא "במסגרת הכללים".

י. פלומיין:

צריך להשאיר "על פי הכללים" וכבר אמרנו שהוועדה תקבל פעם בשנה דו"ח

היו"ר י. קרגמן:

על כל חנאי השכר בחברות הממשלחיות.

אני מסתייג בענין זה.

י. פלומיין:

אני מציע שהנוסח הסופי יהיה כך: "לקבוע על פי הכללים שקבעה לכך הממשלה ובאישורה שכרם, חנאים סוציאליים זתנאי עבודה אחרים של עובדי החברה".

א. אגמון:

חנאי עבודה אינם מכסים שכר לימוד של בנים באוניברסיטה.

א. רונן:

נכתוב: "לקבוע על פי הכללים שקבעה לכך הממשלה ובאישורה שכרם, חנאים סוציאליים והטבות אחרות של עובדי החברה".

היו"ר י. קרגמן:

הוחלט: לאשר את הנוסח שהוצע על ידי היושב-ראש.

אני מציע: "לקבוע במסגרת הכללים שקבעה לכך הממשלה את השכר, החנאים הסוציאליים וההטבות האחרות של עובדי החברה".

י. פלומיין:

ה צ ב ע ה

הוחלט: לדחות את הצעת חבר-הכנסת פלומיין.

הסתייגות לחבר-הכנסת פלומיין.

אני מציע: באישור השר הממונה במקום אישור הממשלה.

א. מלמד:

ה צ ב ע ה

הוחלט: לדחות את הצעת חבר-הכנסת מלמד.

סעיף 31(ג):

אני מציע למחוק את הסעיף, או שנחליט שלא יהיו אסיפות כלליות בחברות. ייעוד הכנסות החברה זה דבר שבידי האסיפה הכללית. אינני יודע אם אפשר לעשות עוד משהו באסיפה הכללית אם לא זה.

י. בדר:

לבחור את הדירקטוריון.

א. אגמון:

קבענו שחברה מפשלתית זו חברה שיש לה רוב באסיפה הכללית, וזה כתוב. אבל מה כתוב כאן? - שהדירקטוריון מציע. הצעת הדירקטוריון עדיין איננה החלטה. הדירקטוריון אינו ממונה על חלוקת רווחים.

י. בדר:

י. בדר:

אל נשכח שבחברות ממשלחיות יש שותפים אחרים גם כן. אני יודע שלפני האסיפה הכללית יש מגעים, החייעצויות, הצעות, אבל כאן כתוב - והדבר נעשה סטוטורי - שקובעים חלוקת רווחים בלי לשאול את השותפים, בעוד שלשותפים יש זכויות וחלק ברווחים. איפה צריך להחליט על זה? - באסיפה הכללית. נניח שבחברה פלוניח לא רוצים לחלק דיבידנד עשר שנים למרות שיש רווחים ולמרות שהמיעוט רוצה לראות משהו מן הרווח. בדרך כלל יש אמצעים, אבל כאן הכל נגמר: יש עמדת הרשות, יש עמדת הדירקטוריון והשר הוא הקובע.

הצעה זו משנה לגמרי את עצם החברה, כי אם כותבים שחברה פועלת לפי כללים עסקיים, אז כללים אלה קובעים גם חלוקת רווחים. סעיף זה לא היה בשום הצעה ואני רואה אותו כנושא חדש.

פרופ' א. ידין: זהו סעיף חדש, אבל לא נושא חדש.

י. סלמן: מבחינת פקודת החברות עוברת ההחלטה על חלוקת דיבידנד שני מישורים:

מישור אחד - הדיון בדירקטוריון והצעת הדירקטוריון לאסיפה הכללית. מה סמכותה של האסיפה הכללית? - היא ושאיח להקטין את הדיבידנד, אבל איננה ושאיח להגדיל את הדיבידנד.

למה בא סעיף זה? - כשיש רווחים, הנטייה בכל החברות הממשלחיות - כשהממשלה כבעלת מניות ושאיח לקבל את החשואה - לשמור את הדיבידנד בחברה ולא לחלק אותו. אינני מודאג לגבי חברה שעורבה או חברה אחרת, כי אדם שמשקיע כסף רוצה לקבל חשואה, אבל בחברה ממשלתית יותר נוח לדירקטוריון להצביע ולומר שלא מחלקים דיבידנד ואז יש לחברה אפשרות ליצור רווחות ולטפל בכל מיני נושאים בכסף שהצטבר. לכן אנחנו באים ואומרים - ועל כך החליטה הממשלה - שכאשר הדירקטוריון בא לדון על מדיניות הדיבידנד, עליו לקבל, עוד לפני שנחקבלה ההחלטה באסיפה הכללית, אישור על כך מרשות החברות, העומדת בדרך כלל על זה שישולם דיבידנד. לא פעם אני נשאל כאן: הממשלה השקיעה מליונים, מדוע היא לא מקבלת דיבידנד? ואז עלי להסביר שהדירקטוריון בחברה ממשלתית אינו מעוניין לחלק דיבידנד. לכן החליטה הממשלה שכאשר הדירקטוריון דן במדיניות הדיבידנד, עליו לקבל את אישור הרשות, כדי שיהיה בטחון שאם יש לו רווחים, הוא יחלק את הדיבידנד והממשלה תוכל להראות במאזן שלה שיש לה גם דיבידנד. אותה החלטה מביאים לאישור האסיפה הכללית, שכאמור לפי פקודת החברות אין לה סמכות לקבוע מדיניות דיבידנד, אלא יש לה סמכות לאשר את מה שמציע הדירקטוריון או להחליט בכיוון של הקטנה אבל לא בכיוון של הגדלה.

י. בדר: לאסיפה הכללית יש סמכות לחלק אחרת.

י. סלמן: אבל פחות, לא יותר. לכן אנחנו מציעים את הסעיף במתכונת הזאת. אולי זה לא המקום המתאים לו כל כך; אולי הוא היה צריך להופיע למעלה, אבל בעקרון אנחנו מבקשים להכניס אותו.

י. פלומין: מה עשוי לקרות במקרה הפוך - ביחוד בחברות שלציבור יש בהן אינטרס רחב - כאשר הממשלה נמצאת במצוקה, רוצה להוציא הכנסות ומרוקת את החברה במסגרת פקודת החברות, כאשר לאותה חברה יש אינטרס לשמור על הרווחה ולהשקיע מחדש?

א. אגמון: אבל זו חברה ממשלתית.

י. פלומין: יש גם שותפים אחרים, וכאן החטא הקדמון שלא הבחנו בין חברה שהיא ממשלתית במאה אחוזים לבין חברה אחרת. היות ואין הבחנה, צריך לשים לב לכך. בסופו של דבר לא צריך לתת סמכות יותר במקרה זה, ואני מצטרף להצעת חבר-הכנסת בדר.

מ. שחל: ההצעה היא במקומה, אבל הנוסח עלול לעורר בעיות. בין שני השלבים של החלטת הדירקטוריון והאסיפה הכללית צריך לומר דברים בוורים: החלטת הדירקטוריון על חלוקת רווחים טעונה אישור הרשות. האסיפה הכללית ושאיח חמיד להקטין, אפילו בהצעת סלמן, אין לה זכות הרמטית להחליט לא לחלק, אבל האפשרות להקטין את חלוקת הרווח תמיד קיימת.

הייתי מציע דבר נוסף: לרבות דיבידנד ביניים.

זה כלול.

א. אגמון:

אני מציע לכתוב: החלטת הדירקטוריון על חלוקת רווחים טעונה אישור הרשות.

מ. שחל:

המשך הסעיף יכול להיות מנוסח כפי שהוא עכשיו, אבל את המשפט הראשון יש לשנות.

גם אם הדירקטוריון מחליט לחלק רווחים, האסיפה הכללית יכולה להחליט אחרת.

היו"ר י. קרגמן:

מדובר על הדירקטוריון, לא על האסיפה הכללית.

יכולים להיות מקרים שלממשלה יש מיעוט בהנהלה ואז היא יכולה להחגבר

י. פלומין:

על ידי סעיף זה, בכך שהיא מביאה את העניין לאישור השר על ידי רשות החברות וכופה על הרוב בהנהלה את החלטת השר.

אולי למרות האמור בחוק זה ניתן סמכות לאסיפה הכללית לקבוע את ייעוד הרווחים.

א. רונן:

בזה אתה פוגע בפקודת החברות.

י. סלמן:

אתה מציע את הפגיעה.

א. רונן:

אני לא מציע שום פגיעה. לפי פקודת החברות חייב הדירקטוריון בראש ובראשונה בנאמנות לאינטרס של החברה. אם יחליט הדירקטוריון, כפי שאמר חבר-הכנסת פלומין, לרוקן את החברה מן האמצעים הכספיים שלה, זה יעמוד בניגוד לפקודת החברות ואז רשאים לתבוע את הדירקטוריון לדין.

י. סלמן:

אבל השר יכול לעשות זאת.

י. פלומין:

לא. פקודת החברות חלה על כל החברות וכל תוספת שמופיע פה אינו פוגע בפקודת

י. סלמן:

החברות.

אני חושב שיש מקום לסעיף זה. ראשית כל אינני רואה בו איזה דבר העומד בניגוד לפקודת החברות. אין חברה שלא תדון על מדיניותה וחציע אותה לאסיפה הכללית. אם האסיפה הכללית חביע התנגדות, כך יקום, אבל ההצעה תהיה לפי האינטרס והשיקולים של החברה ולכן אני אומר שהיא לא חנסה לאכוף על האסיפה הכללית, אלא האסיפה הכללית חשאל מה הצעת הדירקטוריון. הואיל וחלוקת דיבידנד היא אחד הדברים החשובים במדיניות החברות היכול לקבוע הרבה מאד - כמו חלוקת דיבידנד כדי לעודד גיוס הון ולא דווקא היכולת לרוקן את החברה - אני חושב שהכנסת הרשות במקרה של חילוקי דעות והתערבות השר יש לה מקום.

י. גולן:

קיים גם אינטרס של ועדה הכספיים.

היו"ר י. קרגמן:

לדוגמה: במשך שנים רבות השקענו בים-

המלח מאות מליונים לירות, עכשיו, כשיש רווחים, יכולה האסיפה הכללית לומר: למה לנו לחלק רווחים? נשקיע. חבר-הכנסת פלומין אומר שמרוקנים את החברה? מרוקנים את הממשלה, שמשקיעה כסף שנים בלי דיבידנד. מה אומרת ההצעה? - שהדירקטוריון, לא האסיפה, כשהוא צריך לקבוע את ייעודי הרווחים, צריך לקבל את האישור של הממשלה. אחר כך האסיפה סוברנית להחליט, כי מה שמביא הדירקטוריון אינו מחייב אותה.

י. בדר:

בחוק ניתן לרשות חפקיד של פיקוח, מתן עצה, ביורר. אבל האם יש עוד

מקרה בחוק זה בו דרוש אישור הרשות?

לגבי מינוי יועץ משפטי, מבקר פנימי,

י. סלמן:

זה לא אותו חחום.

י. בדר:

אפשר לכתוב: באישור הממשלה, אבל אנחנו רצינו לחזק דווקא את הרשות.

היו"ר י. קרגמן:

אעמיד זאת להצבעה.

י. בדר:

לא תהיה הצבעה, כי זה נושא חדש. הצבעה תהיה אחרי שוועדת הכנסת תחליט.

אינני יודע אם זה נושא חדש. צריך לשאול את היועץ המשפטי.

היו"ר י. קרגמן:

פרופ' א. ידין:
אני רוצה לומר לחבר-הכנסת בדר שאינני מעריך את הסיכויים שלו בוועדת הכנסת. זהו נושא שכל כך סבוך בעניינים שהסעיפים דנים בהם, שהטענה של נושא חדש אינה נראית לי.

היו"ר י. קרגמן:
אני קובע ללא הצבעה שרוב חברי הוועדה הם בעד זה.

סעיף 32:

א. קירשנר:
בסעיף קטן (א) (1) מציע חבר-הכנסת ארנס לכתוב "מאזן שנתי חוץ שלושה חודשים". בסעיפים קטנים (2) ו-(3) הוא מציע להוסיף: "כל שלושה חודשים".

י. פלומין:
את המועד אפשר להכניס בסעיף 32. במקום שאומרים מהם הכללים לעריכת דוחות אפשר להוסיף גם את המועדים. להגשתם.

י. סלמן:
אפשר.

הוחלט: לאשר את הצעת חבר-הכנסת פלומין.

י. בדר:
סעיף קטן (ב) פוגע במישרין בחוק מבקר המדינה.

היו"ר י. קרגמן:
החלטנו שמוציאים את כל ענין מבקר המדינה.

י. בדר:
הפגיעה היא בכך שבחוק מבקר המדינה כתוב שהמבקר, בהתייעצות עם שר האוצר, יכול לקבוע כללים, ואילו כאן כתוב להיפך.

א. אגמון:
אנחנו מסכימים למחוק.

י. בדר:
אפשר להשאיר, בלי שום פגיעה, את הסופה של סעיף קטן (ב): "שר האוצר רשאי לחייב חברה ממשלחית בעריכת דו"ח נוסף ולקבוע מועד להגשתו." את היחיד צריך למחוק.

הוחלט: לאשר את הצעת חבר-הכנסת בדר.

י. פלומין:
ומה על מועדים להגשת הדו"חות?

א. אגמון:
האם בכללים של מבקר המדינה, שדיבר עליהם חבר-הכנסת בדר, אין מועדים?

י. פלומין:
אין.

א. אגמון:
אז צריך לבקש שיכללו זאת שם.

ח. קורפו:
שם כתוב שמבקר המדינה רשאי. השאלה אם הוא עושה זאת.

י. בדר:
עושה.

א. רונן:
צריך להשאיר זאת לבדיקה ולראות מה כתוב שם.

י. גולן:
אם ועדת הכספים רוצה דו"ח ספציפי נוסף למועד מסויים, האם היא יכולה

היו"ר י. קרגמן:
היא יכולה לדרוש מן השר הממונה כל יום.

פרופ' א. ידין:
ועדת הכספים רשאית לדרוש משר האוצר או מהשר הממונה או מראש הממשלה דיווח והדו"ח יובא לוועדה. לוועדה אין קשר ישיר עם החברה.

מ. שחל:

למרות שיש כללים בחוק מבקר המדינה, אני בעד זה שבחוק הספציפי הזה נאמר שהכללים שנקבעו חוק מבקר המדינה חלים גם בחוק זה ואז אפשר יהיה להכניס את המועדים.

אנחנו לא נוהגים לצטט סעיפים מחוק
אחר שישנו ואנחנו לא יכולים דרך

היו"ר י. קרגמן:

אגב לקבוע בחוק מה שכחוב בחוק מבקר המדינה. עלינו לבדוק מה כתוב
בחוק מבקר המדינה ואחר כך נראה.

א. מלמד:

אולי נשאר את הסעיף כלשונו ונוסיף
שאיך בקביעה זו כדי לפגוע בסעיף

שבחוק מבקר המדינה.

נשאר את הבדיקה לפרופ' ידין
ולקיסרון.

היו"ר י. קרגמן:

סעיף 33:

חבר-הכנסת ארנס מבקש למחוק את
סעיפים קטנים (ב) ו-(ג).

א. קירשנר:

יש בזה משהו מובן מאליו שכל
הדו"חות מוגשים למבקר המדינה.

היו"ר י. קרגמן:

בלי הוראה זו לא נראה מובן מאליו.

פרופ' א. ידין:

אם הסעיף לא יופיע כמחכונחו, לא
חל אוטומטית שדו"חות כספיים יוגשו

י. סלמן:

למבקר המדינה.

נשאר את הסעיף.

היו"ר י. קרגמן:

האם הדו"חות יוגשו לוועדת הבטחון
לפי דרישה או בכל מקרה?

י. פלומין:

היה על זה דיון פה בוועדה והוועדה
אמרה שאם לא יהיה כתוב "לוועדה"
לפי דרישה יצטרכו לקיים ארכיב בעוד שלוש-חודשים.

י. סלמן:

היכן שכחוב שהשר הממונה הוא שר
הבטחון צריך לכתוב: לפי דרישה.

א. אגמון:

של הוועדה בכנסת שדנה בחקציב הבטחון.

את החלק הראשון בסעיף קטן (ב)
צריך למחוק, כי ההגשה נעשית לפי

י. בדר:

חוק מבקר המדינה.

"ובחברה ממשלחית שלגביה השר
הממונה הוא שר הבטחון - לוועדה של הכנסת שדנה בחקציב הבטחון" - זה
חידוש. איזו ועדה מטפלת היום, למשל, בחעשיה אוויריח? שמעתי שוועדת
הכספיים.

אבל כתוב: "שדנה בחקציב הבטחון".

פרופ' א. ידין:

יש פה כמה דברים לא כל כך ברורים.
חקציב הבטחון מועבר לוועדה משותפת.
השאלה אם דו"חות של חברות הקשורות עם משרד הבטחון, כמו התעשיה האוויריח
למשל, צריכים לעבור לוועדה משותפת או לוועדת הכספיים. חקציב הבטחון
הולך לוועדה משותפת, אבל יתר הדברים באים לוועדת הכספיים.

היו"ר י. קרגמן:

אם יתר הדברים הולכים לוועדת
הכספיים אין צורך בסיפה. אפשר
לשים נקודה אחרי המלים "לפי דרישה" ולמחוק את השאר.

א. מלמד:

הוחלט: לאשר את הצעת חבר-הכנסת מלמד.

החלטנו שהשר הממונה יכול למנוע
הגשת מסמכים, אבל אמרנו שזה לא

י. בדר:

נוגע לוועדת הכספיים. אבל בסעיף קטן (ג) אנחנו אומרים דבר אחר לגמרי:
"אין בהוראה לפי סעיף קטן זה כדי לגרוע מסעיף קטן (ב). פירוש הדבר
שאם השר מנע פירסום דו"ח, הדו"ח בכל זאת יוגש לוועדה, אבל אם מנע
השר פירסום מסמן אחר, המסמן לא יגיע לוועדה."

א. אגמון:

אז נכתוב גם "דוחות" וגם "מסמכים".
אם הוועדה תדרוש מסמכים, חקבל גם

מסמכים.

הוחלט: לאשר את הצעת אגמון.

סעיף 34:

במקום "שהות סבירה" בסעיף קטן (א)
אני מציע "14 יום".

י. פלומין:

איך קבעו בסעיפים אחרים?

א. אגמון:

14 יום.

י. פלומין:

הוחלט: לאשר את הצעת חבר-הכנסת פלומין.

סעיף 35:

אין הסתייגויות.

הישיבה ננעלה בשעה 13.15